

TELEGRAMUL ROMÂN

Apare Marți, Joi și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7.50, 6 luni 3.50, 3 luni 1.60, 75 c.
 Pentru marșarile pe an 8.00, 6 luni 4.00, 3 luni 2.00
 Pentru străinătate pe an 12.00, 6 luni 6.00, 3 luni 3.00.

Pentru abonamente și inserțiuni se adresa la:
 Administrația Tipografică „Telegraful Român”, Sibiu, No. 107.

Correspondențele sînt să adresa la:
 Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelariei No. 37.
 Explicații referitoare se cer la: — Articulii nepublicați au se însoțesc.

INȘERTIUNILE.

Pentru o linie 1 or., — de două ori 1 or., — de trei ori 1 or. 50 c. Anul și în afară de Sibiu de 30 c. pentru 40 — care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Septembrie.

„Egyetértés” a suprimat lumea cu două telegrame, dintre care una este adresată monarhului nostru de către țara rusă și alta către Majest. Sale Împăratului și regelui de către ministrul de externe bar. Haymerle.

Fatătește Sale Împăratului Austriei. Mișcolt.

Telegrame de felicitare, ce ai bine voi amî adresa cu ocaziunea festivității mele mă impresionat aduce și mulțămesc din toată inimă mea. Sînt foarte fericit, că am văzut pe Împăratul Vilhelm, amicul venenat, de care pe lângă legătură comunită de o prava înțeleg afețiune.

Majestatei Sale c. a. post. reg. Contele Kálnoky telegrafează: Dl de Giers, cu care tocmai mî întâlnisă, este foarte mulțumit cu impresiunea reciprocă dela Danzig. Împăratul Alexandru s'a întors inspirat de simțimentele liniștirii și mulțămirei interne; în deosebi atît asupra țării cît și asupra lui Giers a făcut impresiune bună înțelepciunea și moderatiunea neastăută a limbajului principelui Bismarck, lăscindurî, că nu urmăresc în nici o direcțiune decât înțelepciune pacifică.

Într-un alt telegram, prin care lăscă lumea a comunicat Împăratului Alexandru impresiunile multumitoare ale prea grațiosului nostru domn la Gaștea, adăgînd, că a aflat cu bucurie constatarea cunoscutor-simțimentelor amicabile ale Majestatei Sale c. a. și apostolice reg. După ce în faptă — și dl Giers a constatat aceasta — nu există pe câmpul politicii externe nici o cestiune inspiratoare de grigi, conversațiunea a fost dedicată cu deosebire combaterii pericolului socialistic și în privința acestuia principelui Bismarck cu privire la misiuni internaționale a recomandat precauțiune mare și moderatiune.

Dl de Giers dîce, că lătura cea mai importantă a călătoriei la Danzig consistă într'aceea, că țara în modal cel mai neîndoios s'a manifestat înaintea Rusiei, că voiesc să urmeze o politică conservativă și pacifică.

Haymerle.

Se scriu multe comentare asupra acestor telegrame. O orientare sigură însă este cu adevărat pentru a se putea o judecări hotărîri în raport cu la adătuș, în care se află Europa a stăpîni. Înainte de toate trebuie scut, dacă telegramele nu sînt o meșteșug diplomatică spre a seduce opinia publică. Hărtia în ziua de astăzi suferă mai mult ca ori și când altădată și diaristica cetează eazări mai mult ca ori și când pentru ași ajunge scopurile, cătră care este condusă de aspirațiunile partidelor, din care face parte. Va fi bine dacă vom lăsa cu care care rezervă cetește aceste în forma sau rezervă la adătuș, în care se află Europa a stăpîni, numai adevărul exact stă în ajunul unei fase nouă politice, pentru a cărei labirint nici neînșirî în arcele diplomatice europene nu pot găsi firul ariand.

Coincidența întăririi celor doi împărați în Danzig cu denumirea lui

Richard Belcredi, reunit din anul 1865, când fiind ministrul sînat cătușătuș, rovară oare care lumina satura simțimentul: că ar merge lucrurile spre reacțiune. Strigătul lui „Li” din incidental cu telegramele, că Ungaria șișie prătra independența și provocarea adresată de același diaru lui Haymerle, s'nt trăsătoasă un nos possumus energic acelor ce vor să trăsă reacțiunea, ne austro-ungară în serviciul politic al Europei. Căci în o isolare a monarhiei austro-ungare după a lătea semne de dragoste din partea lui Bismarck ar și s'nt intruni delegați.

Ori cum va fi, diarele din Viena ne aduc știri, că descoperirea factă de „Egyetértés” atins foarte neplăcut în cercurile curții din Viena. Mai mult, același diaru ne spun, că în Budapesta s'a început cercetarea criminală contra redacțiunii lui „Egyetértés”. Redactorii însă denegă a spus de unde și dela cine au primit telegramele.

Afacerea Göczel-Lendl după some are s'nt provocați furtuna în casa delegatilor Ungariei „Ellenőz” adă că diarul dorosă, a s'nt intruni delegați pînă când nu se va termina dezbaterea adresă. După „Ellenőz” purtarea căpătusului Lendl pretinde satisfacțiune. Aceiași fove (gubernamentală) amenință, că la ca, când satisfacțiune nu s'ar da, se vor alatura și ei lîngă cete ce cer satisfacțiune.

Că întregire a celor publicate în materia aceasta reproducem din „Wehr Zeitung” următoarele:

„Răspusul sublocotenintului Göczel, că sub anumite împrejurări (deși foarte neverosimile) ar călca sub rangul de oficer. Subordinațiunea este baza pentru activitatea armatei. Altele care crede, că ar fi posibil să o calea e bun de oficer. Art. 66 al regulamentului de serviciu, la care se provoca Göczel, nu se poate aplica la cazul present, pentru că acest punct numai atunci desleagă pe soldat de datoria subordinațiunii, când un ordin ar fi îndreptat clar și pe față în contra îndatoririlor impuse de jurământul în contra stăruții stăruții sau a serviciului, sau dacă ar cere o faptă interzisă de lege penală”.

Soldatul însă nu jură pe constituția ungurească și pe nici o altă constituție, ci numai Majestatei Sale supremului beliduce. Ast-îel suspendarea constituției ungurești sau a unei părți dintrînea, despre care caștoare neverosimil s'a tractat, nu poate fi privită nici de cum ca îndreptată „clar și pe față în contra saluții stăruții”. Dacă un asemenea cas ar veni în discuțiune, el s'ar putea întâmpla numai în presumpțiune; că această suspensiune în interesul stăruții Interreg. (Gesamttate) și este fără îndoială saluta stăruții comun, de care vorbeste art. 66 al regulamentului. Suspensiunea constituției ungare nu poate fi privită nici ca îndreptată contra serviciului sau ca o faptă oprită prin lege penală. Șul 11, p. 66 al regulamentului de serviciu nu poate avea însă nici o valoare practică față de ordinea Majestatei Sale supremului

beliduce, pentru că jurământul se face necondiționat și promite ascultare și supunere „ori unde ar cere voința Majestatei Sale imperiale și regale”.

„Reținerile politice în Ungaria, agitaciunea, care se înconșează pentru anumite tendențe politice, sumătoare reciprocă a naționalităților, care se cultivă aici, face de lipsă că pozițiunea armatei față cu această manoperă de partidă s'nt se precisose strict. Ar pură s'nt fi numai de fole, dacă oamenii înțeleși din Ungaria ar contrăbuca ca să se lănușează opiniunea publică despre aceea, că armata n'are de a face nici cu constituția ungură, nici cu altă constituție, că nici armata honvedului nu este chemată să apere constituția ungurească, ci are să de ascultare numai Majestatei Sale și singur Majestatei Sale și aceasta o va și face. Dacă va deveni generală concușiunea aceasta în Ungaria, atunci poate că vor înceta de a mai amesteca armata în luptele de partidă politică și stănga se va lăcu de sfîrșinșua de idei, ce o predomîină încă și astăzi și privire la destinațiunea armatei honvedilor”.

Dela București se telegrafează, că în unul din consiile miniștrilor din țara din urmă s'a dezbătut cestiunea a Dunării. Punctul de mănecă al guvernului român în cestiunea Dunării se poate califica astfel: În principiu România se declară contra comisiunii mixte, din causă, că în tratatul dela Berlin nu e prevăduță și consideră cestiunea dunăreană în privința distanței dela Porțile de fer până la Galați ca cestiune deschisă pînă când puterile signatore ale tratatului dela Berlin nu vor concluda asupra'i.

Garfield.

Firul electric n'a adus deja știri, că James A. Garfield a reposit în urma ranelor grele. Bărbatul dotat de natură cu o mare potere trusească și cu o constituțiune de fer s'a luptat cu moartea mai mult luni. În acest interval de grele suferințe se părea că e odată, că vitalitatea prezidențială șiși învingătoare din această luptă amără, dar această perspectivă de mănecă s'a dovădit în cele din urmă, că a fost o amăgire dureroasă; uciagitorul ni nimerise pe sine, plumbul fatal strădușnicesc organismul lui Garfield pe afind așa încât toate simțintele și încordările medicilor, ingrigirile cele mai gișgose nu au avut alt rezultat decât să prelungească numai martirul prezidențial. Garfield a murit înainte de ași realiza scopurile, dar judecata lumii despre stăruințele sale noble s'a stabilit deja: deșul cu toate că firul vieții său a funcționat s'a tăiat atît de răpede deși într'un mod atât de înforțator totuși a trecut între presidenți nemuritori ai uniunii, el și-a jertfit viața în serviciul patriei și patriei sau nu l'a ășta cînt nu a dat nici pe Washington nici pe Lincoln.

Infamul uciagitorului Guittay și-a ajuns scopul mai deapropo; cuvîntul

șul șur triumfătorului: „Acum Mr. Arthur e president!” s'a realizat. Mr. Arthur, care ocupă acum locul lui Garfield, este amical personal și concorsul politic al lui Conkling, el aparține țării nerugișate a stăruților, care roade ca un verme la meduva uniunii americane. Această partidă a înscris pe stindardul șur infamul principiu că învingătorul politic are un drept la „pradă”, că pentru simțintele sale în campania electorală trebuie să fie desăgubit prin funcțiuni grele, prin dotațiuni abundante și prin sinecure avantajoșe. Această prăcășă pervărsă s'a încalcat în statele americane multă de ale de astăzi și zile din urmă s'a desvolat în axioma că învingătorii considerau dreptul asupra prădei ca un drept — la furt. Corupțiunea a lăut proporțiuni uriașe. Corupțiunea s'a urcat la milioane și defraudările la sute de milioane. În timpul prezidenției lui Grant aceste scandale deveniseră atît de divulgate încât se ridică un țipet de indignațiune contra partidelor ce se afla la cărmă și poporul american delă la urma electorala un protest energic contra clierei Stăruților. Republicanii însă nu înșăbură; deocăz au dăru lupta ce mare pentru unitate ei fură părăsiți de cătră națiune și în faptă numai printro numărare artificioșă sau mai bine diocînd falsă a voturilor li a suces a contrabandă pe alșuri lor Rutherford Hayes în casa albă. Hayes a fost un politic onest, dar un om slab, el a avut bunăvoința de a știrpi corupțiunea pe care o urșiese, dar l'a lipsit energia recerută pentru a se scutura de poternica cliei a hoților de profesiune.

Abia Garfield simți în sine poterea și curajul de a curăț grajdul lui Augias. Fără curăț se supuse la această muncă eșerulă, ruspe cu atotputernicul Conkling și areță creatorului criminală ale acestuia așa. Partida la început umită deveni mai lărtăz atît de impertinentă încât îngrămădă în organele sale pe president pe care o înșăbură aceluși „și-a călcat cuvîntul șiși” provoca pe față în public săși plătească partea din prada ce și se cuvîne. Garfield a respuns la aceste infame insulte prin aceea că a dat pe mâna judecății pe mai mulți amici intimi de ai lui Conkling pentru defraudări grave de bani de ai stăruții. Cursul lucrului începuse se desvolte într'un mod tot mai înforțat contra stăruților — când cătră să fără veste întrevine revolverul șăgătorului din camera cădătorului în timp pentru a scăpa partida corupțiunii.

Oare această „scăpare” a avut într'adevăr succes? Oare nu se va revetă spectacolul, ce l'au înfășătat statele unite după fapta criminală a fanaticului Boot? Atunci nobilul Lincoln cădu ca martir pentru mărirea Uniunii, pentru unitatea și strălucirea, stindardului, ce voiau să-1 șfîrtice baronii de sclavi ai sudului. Dar moartea lui Lincoln nu promovă partida șăgătorului din camera cădătorului în avut o înșăbură șdrobitoare, curățitoră și înșăfîtoare asupra maselor și poporul american depuse lîngă ca-

